

[Poulsgaard]

rere. Men disse akademikere tænker jo heller ikke på, hvordan vi har det med betalingsbalanceunderskuddet, og de tænker ikke på det skattetryk, vi er ved at oparbejde – nu stiger skatterne igen – nej, forurening er tidens modeord; det er forurening, det hele gælder.

Vi er nogle stykker, der kan huske den 2. oktober 1972, da vi kom ind i EF. Vi var også nogle stykker, der var kede af, at vi kom derind, men det kom vi. Når man hører debatten her, får man somme tider den tanke, hvad der ville være sket, hvis det ikke var en venstremand, der sad på udenrigsminister-taburetten, men en socialdemokrat. Havde vi så haft den samme diskussion? Ja, SF havde selvfølgelig stadig væk været modstander, men havde socialdemokratiet været modstander? Er det ikke bare simpelt hen, fordi man er sur over, at man ikke sidder på udenrigsministerposten, at man simpelt hen vil genere udenrigsministeren alt det, man kan, og så kan vi andre også spille vor nattesøvn her? Det er en af de ting, man kan få indtryk af, når man hører debatten.

VS' hr. Albrechtsen siger meget, men en enkelt gang kom han til at sige noget fornuftigt, nemlig da han sagde: ja men det er socialdemokratiet, der er nøglen til Danmarks EF-politik. Hvad vil socialdemokratiet? I 1972 ville socialdemokratiet – jeg havde nær sagt med djævlens vold og magt, men det må man vel ikke sige – have os ind i EF. Vil de have os ud i dag, så lad da befolkningen afgøre det, så sig da ærligt og redeligt: vi vil have en folkeafstemning om EF, så ved vi, hvad det drejer sig om. Dette her drilleri er ikke til at holde ud.

Af de to dagsordensforslag kan jeg roligt sige, at vi vil stemme nej til SFs og VS'. Hvordan vi vil stemme til socialdemokratiets, kan jeg ikke rigtig sige endnu.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne rette en særlig tak til hr. Poulsgaard for vel nok stærkere end nogen af de andre ordførere at have trukket det frem, som vel egentlig er det væsentligste i hele den diskussion, vi har her, og som jeg også selv indledte med i min redegørelse, nemlig spørgsmålet om, hvad der er baggrunden for hele denne diskussion, som er ønsket om at få givet Europa en stærkere økonomisk impuls. Det er, som om det er forsvun-

det helt fra forståelsen hos de partier, der står bag denne forespørgsel, at det er det, det drejer sig om. Udgangspunktet for det hele er at finde frem til, hvordan Europa bedst muligt besvarer udfordringen fra først og fremmest områder som USA og Japan, der økonomisk er ved at løbe fra Europa.

Hr. Gade kom med nogle lidt mystiske bemærkninger, idet hr. Gade sagde, at dette med åbning af det indre marked er en liberal strategi, visse borgerlige økonomer tror på. Det er citeret lidt upræcist, men det var vist meningen med det, hr. Gade sagde. Det er en tankegang, jeg ikke rigtig forstår, for dette at tro på værdien af et større marked er dog ikke noget, der bygger på nogen speciel liberal ideologi. Det er da indlysende, at det for den enkelte produktionsvirksomhed i Danmark er billigere at producere store serier til et stort marked, end det er at producere flere små serier til en række markeder, der er adskilt fra hinanden af forskellige tekniske handelshindringer. Det har ikke spor med ideologi at gøre, det er ganske almindelig, jævn, sund driftsøkonomi. Derfor er det hele altså et spørgsmål om, hvordan vi kan få givet vores virksomheder en bedre driftsøkonomi, nogle bedre eksportmuligheder og en bedre konkurrenceevne for på den måde at få en bedre beskæftigelse. Det er det, det hele drejer sig om, når vi taler om det indre marked.

Dertil kommer så, som jeg også var inde på, de særlige hensyn, vi har med den balance, et velstående og udviklet samfund som det danske ønsker at tage til miljø- og arbejdsmiljøspørgsmål. Men lad dog være med, hr. Gade, i den sammenhæng at nedvurdere værdien af at få et større indre fælles marked, for det er væsentligt bl.a. for et af de spørgsmål, der ligger os begge meget på sinde, nemlig spørgsmålet om beskæftigelsen.

I forbindelse med den balance, der skal findes dér, har vi hele diskussionen om de garantier, vi mener at have fået for at kunne varetage de hensyn, der skal varetages med hensyn til miljø og arbejdsmiljø. Hr. Ivar Nørgaard var inde på, at det er et spørgsmål, der kræver besvarelse af en lang række meget komplicerede spørgsmål, der allerede er stillet, og jeg skal bare her tilkendegive regeringens beredvillighed til at give alle de oplysninger og vurderinger, som overhovedet skønnes nødvendige for at få belyst denne sag. Vi er lige så interesserede som alle andre